د زړه لمه

شعري ټولګه

غلام محمد کاکه وال

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب پېژندنه

د کتاب نوم . د زړه للمه

وېناوال . غلام محمد کامه وال

کمپوزر . شفق

چاپ وار . لومړی

چاپ کال . ۱۳۸۲ ل / ۲۰۰۳ م

چاپ شمېر . ۱۰۰ ټوکه

د انټير نټ په مخ ترتيب او ډيزاين کوونکې . سمسور حبيبي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مــینه د اشنا چې را په زړه شي بــیــا
ســـمــه رڼا ورځ توره تیاره شي بیـــا

او ښکې مې را تویې بې اختیاره شي
خیال ته مې را یاد هغه کاته شي بیــا

خدایه مه کړې څوک مېن په مخ د چا
تل به یې روزګار په ویرانه شي بیــا

وي چې دا نازونه د خوږو ســـــترګو
څه به مې کیسه د ژونانه شي بیـــا

هیرې کړمه وایمه چې هیر بـــه شي
ستا خواږه غمونه راستانه شي بیا

کــلـــه چــــې دیدن د اشنا وکړمه
ډیر خواږه غمونه مې په زړه شي بیا

۶/۱۳۶۳

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورته

هغه ښکلي تو ده غیږه
هغه ښکلي خوږه غیږه
خدایه څه شوه
هغه څه شوه
چې زخمي زړه ته درمل وه
چیرته لاړه
لا خوزه په تمه تمه
د راتلو ځارمه لاره
هغه څه شوه چې مدام به
زموږه کلي
ښکاریده ور باندې ښکلي
هغه یو لپه دعا وه
هغه نیکي وه
هغه تل پیرزو پیرزو وه
هغه تل خو ښي خو ښي وه
هغه ډیر ه مهربانه
چې تیارې وې پرې روښان
چې ډیوه وه چې مشعل وه
تل زخمي زړه ته درمل وه
هغه ډیره وه فقیره

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو په میندو کې وه میره
خدایه څه شوه
چیرته لاړه
بیا رانه غله پر دې لاره
په رښتیا چې هغه مور وه
تل زما د زړه ټکور وه

کابل/۱۳۶۴

د خپلې خوږې مور په مزار

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پــــه خيال کې مـــې اشنا ديدنونه ځي راځي
له ستــرګو مـــې د اوښکو بارانونه ځي راځي

په زړه بانـــدې رايادې ستا د ميني ولولې شي
په تورو تيـــارو شپو کې ستا غمونه ځي راځي

د ښکلـــــو محبت کې ملنګي څه پيغور نه ده
په عشق کې دا سې ورځې ماښامونه ځي راځي

يوځل د رقيب مخکې راته وخانده موسکی شه
بيا څه که له هر خوانه پغورونــــــه ځي راځي

د سترګو په کاسو کې لږ شراب د مينې ورکړه
نن بيا د کامه وال زړه ته دردونه ځي راځـــي

کابل/۱۳۶۳

د زړه للمه   غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نـــــــن مې عجـيبه تماشه ولیده
ښکلې راڼـــۍ مـې په سجده ولیده

حیران حیران دې ننـــــداري ته ومه
چې ستا په ښونډومې غوسه ولیده

ځار شم له داسي عـــــبادته ځارشم
ما دې په سترګو کې کـــعبه ولیده

باور به وکړې که به ونه کــــــړې ته
نن مې په مینه مینه ښه ولـــیـــــده

قسم په خدای چې دغه سترګو زما
د کامه وال غیږ کې خوره ولـــیده

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځکه مـــــو په نیک نظر منلي دي
ښکلي خو د خداي پاک نازولي دي

نه راځي په خـــوله چې درته ووایم
زړه مې څو ګیلـې درته سا تلي دي

زموږه په نصیب کې خندا چېرته ده
خدایږو مو ږه تول عمــر ژړلي دي

مستو ببر سرو مــــــبارک مو شه
بیا څو لیوني پــــــه دار ختلي دي

خاوري کا مه وال شو د اشنا د پښو
څوک دې مـــرحلې ته ر سدلي دي

د زړه للمه — غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پوه چې ستا د مـــــينې په كتو شو مه
ښكاري لېونـــــى د نيمو شپو شو مه

خيال او تـــــصور مې ستا ملګري شو
ګوره چې عـــادت په شو ګيرو شو مه

اى نصيبه بيا مې ورولـــــې ځـــلـــه
هلته خو زه پيبښ په حادثو شـــــو مه

زه هســـــې د لارې د سر ګل و مــــه
پورته كړمه پيغلو د كمـــــڅو شو مه

پوه نه شوم چې دا بـــه وي پيرزو د چا
څنګه زه ميلمه پــــــه اننګو شو مه

نن چې بې مو سكا په شونډو پر بوته
هلته زه بيا شـــــمار په ليونو شو مه

ستهو كنډو ، پكتيا /۱۳۶۷

د زړه للمه غلام محمد كامه و ال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یاره ستا د پل مخه سره ښکاري
خدايږو داجل مخه سره ښکاري

ځئ ترې لېونو يارانو پورته شي
نن خو د مقتل مخه سره ښکاري
ما چې تصور ورباندې وکړلو
نور د مستقبل مخه سره ښکاري
زعرده ارادې مو ساه نيولې دې
ځکه د تکل مخه سره ښکاري
ستا د شو خو سترګو اثر چېرته دی
بيا مې د ګوګل مخه سره ښکاري
ښکلي ننګرهار کې غوټۍ مړاوې شي
بره د کابل مخه سره ښکاري

خلکه کامه وال باندې بيا څه وشول
نن يې د غزل مخه سره ښکاري

ننګرهار/۱۳۶۷

د زړه للمه　　　غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اديرو شو بدل

څه په ايرو څــــــه په لمبو شو بدل
وطن خــــــو لاړ په اديرو شو بدل

زه يــــــې د کوم زخم ټکور وکړمه
چې سمه او غرمې په زخمو شو بدل

سبـــــا مو لاړو تورو شپو وخوړو
عشقه منزل مــــو په تيارو شو بدل

اوس يــــــې تپو زړګيه څله کوې
هــغـــــه محل په ويرانو شو بدل

ژبه مې ګونګه خو په سترګو وايم
ژوند مو يارانو په سلګو شو بدل

دا د ګـــلـــــونو مالي چير تللی
چې ټول چمن مو په اغزو شو بدل

۱۳۶۸/کابل

غلام محمد کامه وا　　　　د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څه راغلې مجـــبوري ده دې وطن کې
د مرګي حکـــــمراني ده دې وطن کې

نه بس مړه یو نه ژوندي یو دا موږ څه یو
زندګـــــي یوه قحطي ده دې وطن کې
چې موسـکا مو ترې یوه شېبه و نه کړه
دا د چا مـــــهربانې ده دې وطن کې
چې نه سوز شتـــه نه ژړا او نه خندا ده
ډېره شوې خامـــوشي ده دې وطن کې
دا خپل ځان راته پـــــردی ښکاريږي
په خپل کور مساپري ده دې وطن کې
یو د بل وینو ته ناست یـــو خوشالیږو
عجیبه مسلـــمانۍ ده دې وطن کې
ډیرې مینې بـــینوا په کې پرتې دي
هره مینه ارمانـــي ده دې وطن کې
کامه وال په کې لـــه غمه لېونی شو
خلکه جوړه تر بګني ده دې وطن کې
لوګر/ ۱۳۶۸

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويرجن ماښام

د سبا پر اوږو پنډې
د ويرجن ماښام تيارې دي

لرې لرې اوږدې لارې
بيا زما په وينو سرې دي

څه تنکي ژوبل ارمان مې
ورته ګورئ څونيمګړ شو

څه تر خه غوندې سيلۍ وه
د اميد سترګې ړندې شوې

څه زلمي زلمي سرونه
د ستم په اور کې سوزي

زه د پېغلو پېغلو هيلو
جنازې خاورو ته وړمه

۱۳۶۸/کابل

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ځوک د حالاتو زیر او بم پـــــسې ځي
زما قدم ستا پــــــه قدم پســـې ځي

تصـــــور راوړه بـــــیا د چا یـــادونه
زړه مې روان شو چېرته غم پســـې ځي

چـــېرې چې ستا یادونه دروـــــي ګلې
دا لـــــېونی زړګی مې ســـم پسې ځي

چې بر ناحقه مې په خولـــــه وي مدام
ځکه مې ژبه پـــــه صـــــنم پسې ځي

نــــــن پــــــر حا لاتو زوروز وختو
چې کا مه وال په خپل قلم پسط ځي

۱۳۶۸/کابل

غلام محمد کامه وال   د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګلونو جنازې

کوم قتل ور بـــاندې اور دی لګولی
چې سپرلـــي کې د ګلونو جنازې دي

چې اغیارو ورته جګ کتلی نه شول
نــــــن د هغو غیرتونو جنا زې دي

نه پوهــــیږم چې دا ولې کا مه واله
دې وطــن کې د یادونو جنازې دي

کابل/۱۳۶۸

د زړه للمه   غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتنه

ای درنا قاتله
ای د خوښۍ زواله
له تانه کرکه راځي
زموږه کلي ته نور
دبیوسۍ مرګونه مه راوله

۱۳۶۹/کابل

غلام محمد کامه وال — د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستړې ګیلې

دې حادثو ته فکر وړی یمه
هسې وعدو ته فکر وړی یمه
ماته به زما غرور تر مرګه نه شي
ستا نا کردو ته فکر وړی یمه
زه خو د ژوند په خوږو پوه نه شومه
دې ورځو شپو ته فکر وړی یمه
راځنې هیر یې نه کړ غم د مینې
ساقي کاسو ته فکر وړی یمه
راته کړي جوړ د زړه په سر داغونه
دې شنو خالو ته فکر وړی یمه
چې له وختونو سره منډې وهي
هغو شملو ته فکر وړی یمه
په کې تا لا وا لا شوې ټولې غوټۍ
داسې سپرلو ته فکر وړی یمه
دانه دانه مې شي راټوېږي پر مخ
سترو ګېلو ته فکر وړی یمه
راته یادیږي کامه واله مدام
هغو کتو ته فکر وړی یمه

کابل/۱۳۶۹

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هجر شپې

ستړګې مې ډکې ډکې کيږي چاته وژاړمـــــه
دا خپل وطن راته يادېږي چـــاتــــه وژاړمه

چې کله کله شي رايادې د خا پوړو کـــــوڅې
زړګی مې تل پسې خوږيږي چاتــــــه وژاړمه

هغه ديرې هغه حجرې هــــغـــه جرګې د کلي
يوه شيبه مـــــط نـــــه هيريږي چاته وژاړمه

تش د وصــــال په تمه تمه باندې شپې تيروم
د هجر شپــــــــې نه سبا کيږي چاته وژاړمه

نن کا مه واله د خوشال او د روښان و طن کې
پښـــــتــــنې مينې قتل کيږي چا ته وژاړمه

۱۳۶۹/لغمان

د زړه للمه — غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سترګې چې واړې په یو وار لـــیونۍ
کړي بیا په سترګو کې ګوزار لـــیونۍ

د چا خاطر کړه لېونۍ لـــیــــونــۍ
لګوي لاس په ســـمــــه لار لېونۍ

ښه راته ګوره ســـتا په عشق کې زما
ګریوان شو څـــیرې تار په تار لېونۍ

اوس خومی سیوری هم په کاڼو ولي
بـــــیا به مې ژاړي پر مزار لیونۍ

کـه کا مـــه وال ته دې د مینې ووې
کړي به ژوندون درځینې ځار لېونۍ

۱۳۶۹/ کابل

غلام محمد کامه وال — د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شملې

یا به وروړو ه جنډې په دې ســــرونـــو
یا به پورته کړو شملې په دې ســـرونـــو

بې ننګۍ باندې به تېټ نه شـــي ا غیار ته
شــــــي که ډکې ادیرې پـــه دې سرونو

وخته پـــــــوه شه زه همـــا غه لیونی یم
تیرې شوي حـــــــادثــې په دې سرونو

چې د قاام مینه کې مړه شي چاویمړه دي
کامه وال لیکي کیســــــې په دې سرونو

۱۳۶۹/کابل

غلام محمد کامه وال د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

په کوم لوري چې د ښکلو نــظــر وشـــي
سلامي ورته مغل او پــښـــتـانـــه شي

مار لړم خوړلی ښه وي په دم کـــيـــږي
چي د ناز سترګو خوړلی روغ به نه شـــي

که هر څو وايې نا صحه نـــه يـــې منـــمه
چې خبره د پښـــتـــو پـــه کې ونه شي

څه کانې رابـــاندې مستو سترګو وکړې
چې مې ځـای نه په صحرا نه په کاله شي

کامــــــه وال کړئ په غزل د حسن تول
هغه ښکلي چې درانه وي بيا درانه شي

۱۳۷۰/ لغمان

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورې کوڅې

تورې کوڅې چې تار په تار جوړیږي
کوم لیـــونې غریب له دار جوړیږي
نن چې دا ښکلې تول مغروره ګرځي
د کــــــوم مین د قتل لار جوړیږي
دغـــیـر غماز ځای په کې نه وینمه
زمــــونږ خبری وار په وار جوړیږي
څـــــه بــــــه پروادوزخونوکوم
ستا چې وربل په هر سهار جوړیږي
چـــا دکـــمڅو تالونه ګرم کړه بیا
موږ بد نصـــیبو ته ګوزار جوړیږي
مــــــدام دا ښکلې کامه وال لپاره
کــــلـــه تر بور، کله بادر جوړیږي

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منګي او ستار کلي

په لمبو وسول د ديرو او د چنار کـلـــــي
ډير مې ياد يږي د منګي او د ستــــار کــلـي
هغه د لرې کندوالې چې کـومې ښکاري درته
دلـــــــته زموږ وو دنـيکونو او د پلار کلي
خداى شـــه خبر تاته بـــه يادوي او که نه جانانه
چې وو جــــــوړ شــوي ځاى پر دغه لار کلي
څه يې د قاف څه د پنجاب د جادوګرو په لاس
شـــــــومــــې تـــا لا د يارنې او دربيار کلي
قسم په خداى چا پرې زړګي قدرې ونه سوزاوه
څه مې پخپله څه پــــــــردو مي کړه بمبار کلي
چې په ورتلل په اتڼونو د غـــلـيــم مخې ته
څه د لوګر، څه د پکتيا او ننګرهـــار کــلي
چې ملالۍ به په کې چيغه د غزا پورتـــه کړه
په جوش به راغلل د کابل او کندهار کــلـي
ښه راته ياد دي کامه وال ورته ژړل په چـيغو
په هغه ورځ چې شوه او ښانو پاندې باركـلي
۱۳۷۱/۱ خوند کلی ، کامه

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورې او قلم خاوند خوشال خان بابا ته

يې له عشقه چې ژوندون شي خوښ مې نــه دی
زلفو شپه که سباوون شي خوښ مـــــې نـه دی

چې قدم يې د خوشال پر قـــــدم نــــــــه وي
که څوک سل ځله پښتون شي خوښ مې نه دی

عمرازي چې د خوارانو پـــــکــــــې نـه وي
دغه سرکه اپلاتون شي خوښ مـــــې نــه دی

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اول چــې غــوڅ د رقیب سرنه کړمه

ښــکلي پګړۍ تا به یر سر نه کړمه

قســم په خدای چې د کابل بدل کې

داسي د دوي پنجاب کندهر نه کړمه

زمــــا یــې ولاړه ګودر په وینو

لمبه لمبــــه یې چې ګودر نه کړمه

مـــــرګـیه ځه تر هغې لرې ګرځه

تــــر څو چې یو دالر اوبرنه کړمه

که رانه ویې غواړمه دژوند په بدل

یــو موتی خاوره به دي ورنه کړمه

۱۳۷۳/ کابل

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې په خندا شـــې نو بیا غم نه ګوري
زمونږ ریښــــې ګرېوان صنم نه ګوري

زړګیه بــــــیا څه قصور شوی درنه
په کتو ګــــوري خو لږ سم نه ګوري

یـــود پـــــېمخو دا عات وي مدام
خـــــپلې نادودې او ستم نه ګوري

کامه وال ستا په تماشه کې ورک شو
تاله چې ګوري نور عالم نه ګوري

۱۳۷۴

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ليونو لمنې

راتــــــه چې نيسي د پردو لمنې
كـــــــړي به بې پته د پښتو لمنې

چا چې زمونږ ګريوان ته لاس راوړي
ژربــــــه شي ځيري د هغې لمنې

ريښې ريـــښې به وي تر څو يارانو
دوران مــــالـــــت د ليونو لمنې

لاړلې خر ځي پـــــه اغيارو شولې
د ملالې او د نــــازولــــي لمنې

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور له ماشي نه دي کړه ګوته لري
د کـــي شوي اوس د اديرو لمني

شـــي به رسوا د کامه وال په قلم
چـــا چي نيولي دي د غلو لمني

کابل/۱۳۷۴

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

پښتانـــــه شـــــوه اوس دټوکومسخر
چـــــي مـــحتـــاج شوه دګيدړاودپيشو

چې له شرمه يې چاته جګ کتلای نه شول
نـــــن سپــــــرېـــــږي د زمريانو پراوړو

ځينې وايې چـــــې پښتوځه شوه پښتو
پښتووختـــــه خرڅــــه شوې په پيسو

دخوشال په مېنه نـــــــه شته هغه خلک
چې فلک سره ډغـــــــــــــرې کړې هغو

لاس ترلې مودمرګ کـــــــندې ته بيايې
لـــــږ په خود شئ ببـــــــــرسرو ليونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

لــــــــــه پردونه ګيله مه کړه کامه وال

مــــلـــګرتيـــــامو رهبران کوي دغلو

۱۳۷۴/جلا آباد

د زړه للمه غلام محمد کامه وا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندیو اډیره

نن په چا وژاړم خدایه
نن په چا سترګې خوږې کړم
چا ته لاړ شم
چا ته کینم
چا ته زړه وایه نږدې کړم
چا ته وو ایم حالونه
چا ته کړمه ګریوان څیرې
چا ته خاورې پر سر باد کړم
هره خوا ستم ستم دي
هره ورځ پر موږ ه غم دی
چا راوستی ظالم زور دی
چې پربوتی مو پر کور دی
یوه بده شان اروا ده
ویروونکې خپسۍ ده
چې مې ستونې باندې نا شته
اوزه غږ وایستلی نه شم
خو په زړه کې بنه بیدار یم
ځړولی یې پر دار یم
خو له لاسه مې هیڅ نه شي
چې خپل ځان ځنې ازاد کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاته کړمه ګړیوان څیرې
چاته خاورې پر سر باد کړم
لویه خدایه اوی وطن مې
دژوندیو ادیره ده
د پوښتنې ژبه مړه ده

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ستړګې په ستړګې زړه په زړه پوهېږي
پـــــه اشارو سره با نه پو هېږ ي

اشـــــــنا خبره لږ پرده کي کوه
ملک د پـــښتو دی پښتا نه پوهېږي

چې مخامـــخ شي نو د شونډو پر سر
ګونګ خـــو د ګونګ په ژبه پوهېږي

دی د تســـپو په زنځير ذکر دې کړي
زاهد پـــه مينه باندې څه پوهېږي

تر بـــنـــو لاندي ورته ووايه تش
دا کــــامه وال په رما زه پوهېږي

۱۳۷۵

غلام محمد کامه وال

د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نوم د پښتو مې په تندي ولیکئ
یو څو رازونه د زړګي ولیکئ

چې ایره شوي د لمبو په څوکو
هغه د مینې سپېلني ولیکئ

بانه دې پورته ښه دې ښکته یې نه کړې
د یار کاته هم پښتني ولیکئ

د زړه د فتر مې دې خور کړی ورته
څه نښني، څه پروني ولیکئ

چې کامه وال یې لېونی کړو راته
دا روغ له مخې لېوني ولیکئ

۱۳۷۵/کابل

د زړه لمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

په حساب سره خبري

یم بـــــــه لیونی خو په حساب سره خبرې کړم
ځـــکــــه د تاریخ له هر یو باب سره خبرې کړم

ها چې مې بې دین او په ایمان پسې راخیستې ده
ځـــمــــه له ممبر او له محراب سره خبرې کړم

و مې لید یـــار ، زهد ، قسم دی چې په سترګو نن
نن بــــــه لـــــه زاهد خانه خراب سره خبرې کړم

لا یې پـــــــــــر اوږه چې د پرد یو پرون ایښی و
د غـــونقـــــاب پوشو له نقاب سره خبرې کړم

وطـــــنه چا په لرو ، چا په برو باندې خرڅ کړلې
احـــمد یم له مسکو او له پنجاب سره خبرې کړم

تـــــاریـــــخ د هوتکیانو بیا لیکمه شنا پورکي
محمود یم له کرمان او له کولاب سره خبرې کړم
۱۳۷۷/ جلال آباد

غلام محمد کامه وال   د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیمګړی غزل

محفل کې د رنـــدانو وار په وار کېږي تپوس
زمـــوږه د خــوارانو خو په دار کېږي تپوس

په خدا یږو نه پوهیږم چې په څه ګناه مې وژني
زمـــا د قـــتـــليدو په لویه لار کېږي تپوس

قـــسم چې چاته نوم د یارانې اخیستی نه شو
زمـــوږ خــو لا څه چې له ربـبار کېږي تپوس

جلال اباد ۱۳۷۸

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

څـــــو بـــه دي د ظلم دنیا ګورمه
ځمه بـــــیا فرعون ته موسي ګورمه

وژني مي پخپله په خپل ځان باندي
زه لاورتـــــــــه بیا په خندا ګورمه

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې سلا يې دې پېچه واړوله
بيا دې په موږ توبه واړوله

چې دې په ذکر کې غلط شومه زه
ژر مې د سهوې سجده واړوله

زاهده نور مې ستا له لاسه ګوره
دا خپله لاره کوڅه واړوله

نن کامه وال د خپل قلم په څوکه
د زوزورو کعبه واړوله

د زړه للمه   غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاران

پــــه غـــتـــو غـــتـوراته ویني یاران

ولي داڅومره شوه بي میـنـــــــي یاران

څومره که وګرځیدم ښــــکــتــه پورته

پیدامې نه کړل څورښتـــــــــیني یاران

چې په ژوندون راتـــــــــه ونه رسیدل

تش یادوي مي اوس پـــه مړینې یاران

له وېرې غرېایـــــستـــــلی نشم خلکه

پښـي اوس ږدي زمــــاپرستوني یاران

دنــــــورو دردتـــــــه به شي څنګه دوا

ګرځي په خپل منځ کي خواشیني یاران

لــــږڅه انصاف خوورته ورکړې خدایه

پــــــه کـــامه وال کوي ناشوني یاران

ماسکو ۱۹۹۶

غلام محمد کامه وال

د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

خیر که زما په کې تاوان دی اشنا
ډیر دې خاطر راباندې ګران دی اشنا

څه ګوزاره راسره وکړه ګله
اوس خو دیدن یو څه ارزان دی اشنا

په موږه څه قحطي رانښکته کړي بیا
پر نورو څومره مهربان دی اشنا

کله غوسه کله خوشاله وي دا
کله ږلۍ کله باران دي اشنا

بس دی همدومره ستم بس دی صنم
دا کامه وال هم مسلمان دي اشنا

ماسکو ۱۹۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې د پــیمخو مې رخسار ولیده

زړګـــــیه بیا مې درته کار ولیده

څـــــه دازل څه دنصیب له لاسه

ژوند مې پرخپلو اوږو بار ولیده

مــا یې په خیال کې تصور کولو

نـــن مې هما غسې رفتار ولیده

شې به حرام پرې د د وزخ اورونه

چــا کـــــه دهغه زلفو تار ولیده

شـــه مـــبارک مو لیونو یارانو

نن مې په تا سې کې سالار ولیده

۱۹۹۶/ماسکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن په سر

ټول مــې چې یاران دي د کفن په سر
ګـــــوري مې زخمونه د بدن په سر

پام کـــــوي چې ما پسې ونه ژاړي
زه يـــــم په دار شوی د وطن په سر
مه کوی چې سر باندې مې ښې لګې
تـــورې خو وريږې د تورزن په سر
ګور ګـــين او که مغل ده ګرمه کړې
لــــوبــه د وحشت د قطغن په سر
چېرته يې بورا ګانو تاسو چېرته يې
ګـــرځي ګونګوټان مو د چمن په سر

اور دې لـــګــاوه د خپله لاسه پرې
سوزه کامــــه واله د خوږلن په سر
۱۹۹۶ ماسکو

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـــش ورتـــه دمينې يونظرورمه
عشقــه دا ګناه به دې په سر ورمه

تـــه پـکې خيرات دحسن واچوه
دادمــــلـنګۍ کچکول به درورمه

مــاتـــه له نکير مکير څه ويره ده
زه چـــه په ګولو سوری ټټر ورمه

خدايـــــږو نو ره مينه دچا نه منې
تـــــش پری څو نازونه ددلبر وره

وير پکی نغمې دملنګ جان کوې
کـــله چه رباب ته ګوتی درورمه

دی لـيونې سرکې بل څه نه ورمه
ســتـا دليونتوب پکې اثر ورمه

ماسکو /۱۹۹۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د عشق جذبه

چي د عشق جذبه يې نه وي په رګو کي
هغه واړه حساب شوي دي په مړو کي

د يـــــــورپ نازک بدنه به زه څه کړم
ګرځيدا اي د خپل وطن په غرو رغو کي

مـــــاته واړه لکه ګوتي د يو لاس دي
کـــــلـــه فرق شته لروبرو پښتنو کي

راته ښـــکاري د جانان حسن نظر دي
کامه وال يې چي شميرلي په سړو کي

ماسکو/۱۹۹۸

د زړه للمه   غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو ژبې د فلسفي شاعر غني خان (غني) د يوې غزلې په الهام

دا عاشـــــورا که محرم تېره شوه
د اختر شپـــه زموږ په غم تېره شوه

د کــــربـــلا قاتل خجل شو ورته
چې کـــومه لوبه ه دې چم تېره شوه

چا د کـــوخو خاورو کې تېره کړله
په چـــامحل کې په حرم تېره شوه

تله چـــــې کنعان ته د يوسف قافله
پــــه ســخته لاره د عجم تېره شوه

شيخ د جومات محراب کې تېره کړله
شـــپه د ساقي په زير او بم تېره شوه

د خـــوب ليده وو کامه واله خدا يږو
ښـــکـلې ځواني په يوه دم تېره شوه

ماسکو ۱۹۹۸ د لوی اختر شپه

د زړه للمه   غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چاته چې په ژوند نه هیرېږي

که خــر ګند یې په دنیا متې قدم شي
د دنـــیــا خلک به واړه ورته تم شي

چــې به نه لیکي طفت دا ستا دحسن
پــه لا سونو کې دې مات زما قلم شي

نـــــور به غوره بله لا ره چېر ته نه کړي
کامه وال که ستا د کور په لاره سم شي

فریازیوا ، ماسکو ، ۱۹۹۹

د زړه للمه   غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لکه مـــې سيـــوری په قدم روان دی
داشـــنا غم راســـره سـ+ــم روان دی

يارانو پرېښو د م پـــه نيـــمه لار کې
راسره مـــل دا خـــپـل قـلـم روان دی
کـــلـونـــه وشول چې زمـوږ کلې کې
درقـــيـبـانـو دا ســـتـم روان دی
دخو شحالۍ شيبو تـــری کډه کړې
زور دوحشت په زيـر او بم روان دی

پـــکـــې اوسيـــږې دادچا يـــادونه
چـــې مې له سترگو ورته نم روان دی.

د اوکراين او رومانيا پر پوله ۱۹۹۹

غلام محمد کامه وال　　　　　　د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګودر او مورچل

مـــسا پر یم ما کابل وطن ته یو سئ
جـنازه مې ګوری خپل وطن ته یوسئ

اوچت غرونه یې له ورایه خړ ښکارېږي
هسې نه چېرې مې بل وطن ته یوسئ

په دې خلـــکو مې هیڅ مینه ماته نه شوه
ما شملو او د چـار ګل وطن ته یوسئ

چې تر اوسه یې مغل انګریز کیسې کړې
ما خوشال او د ایـــمل وطن ته یوسئ

دا پېمخي دې پـــر تاسې مبارک وي
ما سپېڅلي او شــډل وطن ته ډوسئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پرهر مې د زړګـي پـکې ټکور شي
مــــا ګودر او د مور چل وطن ته يوسئ

خـلکه سترګې به مې هلته سره ورشي
مـا زخمي زخمي ګوګل وطن ته يوسئ

دا وصيت مې ښه د زړه په غوږو واورئ
کـامه وال به د غزل وطن ته يوسئ

لندن ۲۰۰۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوی ځوان نذر

نن مې په دربار کې د لوی ځوان نذز منلی دی
خدایه ښه ما په سر نن د جانان نذر منلی دی

یارانو مخکې ګورئ چې تا لار درځنې نه شي
رقیب د یار په څنګ د تالان نذر منلی دی

ډالۍ به یې کړم غازیانو ته د خدای په رضا خلکه
ما د خپل وطن په سرپیزوان نذر منلی دی

منزل ته قافله به د یوسف څنګه نه رسي
ښکلې زلیخا یې په کاروان نذر منلی دی

بیا به مې شملې د لر او بر په سرو هسکې شي
ملا لو په جرګه د میرویس خان نذر منلی دی

ځئ د دوی په ویر د خوشالۍ جامونه پورته کړو
دوی زموږ په منځ کې د خفګان نذر منلی دی

بیا ببر سرونه راښکاره شاړو کو څو کې شول
چا د لیو نیو په ګریوان نذر منلی دی

پورته کړئ لاسونه، شئ الله ته په زارۍ زارۍ
موږ د بیټ نیکه په د ستر خوان نذر منلی دی

ټول مې ننداري ته د نړۍ خلک راوو ځئ
قسم چې کامه وال په دې ارمان نذر منلی دی

لندن، ۱۱/۱۱/۲۰۰۰

د زړه للمه — غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لیونتوب اثر

په تندي خال چي د دلبر ښـــــکـــــاره شي
لکه بلال چې په ممبر ښـــــکـــــاره شيبه
څو مره ښايسته وي خدايږو هـــغـــه شيبه
د پلو لاندې چې نظر ښـــــکـــــاره شي
ستا د ستم مانـــــې بـــــه ولړزوي
د ليونتوب که مـــــې اثـــر ښکاره شي
وطـــــنـــــه ســـــتـــــا مينه به وګټمه
چي سرې جنډې مې پر سپين غر ښکاره شي
بـــــردامـــــو تـــر آبـــا ســـينه پوري
افغان په بيا لکه د لمر ښکـــــاره شـــــي
شي به راټول يې نـــــنـــداري تـــــه خلک
د تومتو که مې د فتر ښـــــکـــــاره شـــــي
دبڼو ښنبي پـــــکـــــي پـــــا تـــــې دي لا
که مې داغـــــونـــــه د ځيګر ښکاره شي
کا مه وال لوی نـــــذر مـــــنـــــلی خدايږو
آپـــــښـــــتـــــنـــــې که په ګودر ښکاره شي
پاريس ۲۰۰۰

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

قبرمې نشته زمـــاګور نشته دې

زه مسافر يم زمـــا کور نشته دې

زړګيه څه چې بـــې ګودره ګډ شو

زموږه لار ، زمـــوږه لور نشته دې

له اصــفــهـــانه تر ډهلې پورى به

چه چليده اوس هــغه زور نشته دې

دا تـــــــومتونه درقيب دې قسم

زما پــــر سپينه لمن تور نشته دې

چه سپيــلنې غوندى لوګې شم ورته

ستا په کوڅه کې هغه شور نشته دى

(c) ketabton.com: The Digital Library

چــــــــه رغیده پری پرهرونه دزړه
اوس هغه سیال هغه ټکور نشته دې

پـــــه روغ زړګې شې کامه واله خنذا
نور مې په زړه کې هغه زور نشته دې

بیلجیم ۲۰۰۰

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوريزه

د لـــنــــــدن دا محلونه که بنګلي دي

مــــاتــه غوره د وطن شاړي کوځي دي

سپيره کاڼي د سپين غر به پري ورنه کړم

لـــــــوړ برجونه د جرمن يا فرانسي دي

۲۰۰۰/لندن

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

الزام

تور خال دې په تندې کې د اسلام نیولی دی
دا زه یې مــقتدې ، دی مې امام نیولی دی
طــا لـــــبــــــه څنګه وره قرأت په بیړه وایه
څو مـــــورې چیرته دمینې اهتمام نیولې دی
پښتون یمه محشرکی به هم هڅکه غاړه څم
بیرغ مې په لا سو کې دخپل قام نیولی دی
تـــنده د مود و به مې قسم دې نن شې ماته
جـــانـــان په نریو ګوتو راته جام نیولی دی
یارانـــــو کامه وال څنې خبر شوئ او که نه
نن بیـــا یې دکوم ښکلی په الزم نیولی دی
۲۰۰۱/لندن

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پسې راخيستې پان تو زمانې د
شوله دره ګو بې لاړه مو بيړې

خدايږو وو نه پکې مو نصيب قسمت
شوله مقرره خدايه له ته موږ

ورته ليږلې مې نـنـواتو په
شوله اثره بې مې جرګه ښکارې

وې نه وروړې هم شونډې لا خو ما
شوله ژرمروره ساده هغه

ناوکې دښايست دمينې زما
شوله دره درپه کې څو کو پردو

لندن/۲۰۰۱

غلام محمد کامه وال — د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نن مې لږ پرېږده چه ما ښام ویــده شم

چې په غمونو کې دقام ویـــــــده شم

جانانه هغه ورځ به کـــــلــــه راشي

چې ستا دسرو شونډو په جام ویده شم

قـــسم په خدای شپه دشو قدر به وي

چـــــې ستا دځنو په تور دام ویده شم

چـــــې دمالت خلک راټول وي پرما

ستا دکاله مـــخکښې بد نام ویده شم

رســـــې مـــنــــزل ته قافله به زما

که دحا لاتو پـــــــه انجام ویده شم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پرېږده چې وئې څکـــــم په لپو لپو
چې موده پس لکه خـــيام ويده شم

زه کامه وال به لـــــــه اغيارو کله
پر دنيا هم ګنې ارام ويــــــده شم

۲۰۰۱/لندن

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

سلوسرونو نه یـــــو سرغواړمه

ځم په شملو کې شملـه ور غواړمه

چې پرهرونو ته ټکـــــور شې زما

هسې کاته هســـــــې نظرغواړمه

چې اقتدا مې دټـــول قام وې پسې

هسې مـــــلا هـــسې ممبر غواړمه

چې پرې تیــــــارې دهجران وخیرمه

داسې سپیـــدې داسې سحر غواړمه

دا بیخودې مـــې لړ په خود شې پکې

یو لـــیـــونـــې غوندی اثر غواړمه

چې مې ټوټې زړګی کوشیر شې په کې

داســـــې بـــرات داسې اختر غواړمه

۲۰۰۱/لندن

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې سپرلې مې له ګلشنه کډې بار کړې

شـــنو طو طيانو له چمنه کډی بار کړې

لويـه خدايه چې بې ستره چيرته نه شې

مـــــلا لـــيــــو له وطنه کډ ې بارکړه

سپيرو څنـــــو دجانان ته کتی نه شم

روح مې لاړو لـــــه بدنه کډې بار کړې

څه دقاف څه دپـــــنجاب له جادو ګرو

ښا پيريو له خـــتـــنـــه کډې بار کړې

که ديدن يې دوطن چــيرته نصيب شې

کامه وال به له لنــــدنه کډه بار کړې

۲۰۰۱/لندن

د زړه للمه　　　　غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زمـــا خـــو پرې زړګیه ګومانه نه راځي
کـــړې یـــې وعـده خو جانان نه راځي
یو ځــلـــې یې د ځان په شانې ووینم
بـــس نـــور راته زړګیه ارمان نه راځي
ډیـــرې مـــې دا لارې ورتـــه ونیوې
چې تللی هـغـه خیرې ګریوان نه راځي
خدابږو د قیامت ورځې پرې تیرې شوې
ولـــې پـــردې ځمکه اسمان نه راځي
اخـــر پسې په غبرګو سترګو ړوند شول
مـــوده وشوه هیڅ خبر له کنعان نه راځي
زمـــوږ د نـــظـــرونـــو للـــمي وسولي
دا ستـــا درحـــمـــتونو باران نه راځي
لاړل مـــســا پـــــر پـــردو ملکو کې شول
ښـــکاري نـــور وطن ته یاران نه راځي
مـــخ دې رانـــه واړوه بـــیـــلتونه بس
نـــو حـــوصـــلـــه د هـجران نه راځي

لندن ۲۰۰۱

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لوټ دی کړم تالا دې کړم په ستر ګو کې

ورک ومـــه پیدادې کړم په ستر ګو کې

ټولې سپــارې مې دعشق خلاصې کړې

خدایږو چــې ملا دی کړم په سترګو کې

تـــــه هــم په دی پوه او زه هم پوه شومه

پوه شـوم چې خطا دی کړم په سترګو کې

شـــــرم مـــــې دې ټول په غاړه واخیسته

خوښ دی کړم سلا دې کړم په سترګو کې

قــــدر که عـــــــزت دی خو همدغه دی

شاه دې کړم ګــدا دی کړم په سترګو کې

۲۰۰۱/لندن

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

له نورو خلکو یې راتـه ښه ایښی دی
چـامې چې نوم د پـښتانه ایښي دی

در سره څو مره ښکلـی ښکاري اشنا
نـن دې دا خال زما پـه ژړه ایښی دی

رمـــه دې تــــولــــه خپله ودا ړله
خو نوم پر ځان دې د شپانه ایښی دی

ان له ما ښامه ساقـــــي تر ي ناست یو
قسم که څاڅکې مو پر خوله ایښي دی

یو د اشنا د شـــــــوخ نظر له لاسه
بل یې پرې داغ د بیـــلتانه ایښی دی

نن یې پرې دمـــــــه د مودو وخته
کامه وال سر ستا پـه ورانه ایښی دی

۲۰۰۱ لندن

غلام محمد کامه وال — د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د تورې سرې

د بــــريد سرونه پکې پاتې نه شول
لــــه هر خوا کيږي مې تيری پر وطن

چې بدې ســــترګې د غليم و باسي
نشــــتــــه د تورې مې سرې پر وطن

ارمـــــــان راځي د اکبر خان د توري
نـــــــن سبا ګرځي مې پردي پر وطن

چې ږ مالت لارې پرې ښې ښکاريدې
نـــشـــته پګړۍ نشته پټکې پر وطن

د تـــــــاريخ پاڼې پرې نازيږي مدام
چـــاچـــــې ورکړې قرباني پر وطن

سردې ترې ځار کړه کامه واله آشنا
لـــــــږه دې جوړه که سيالي پر وطن

لندن ۲۰۰۱

غلام محمد کامه وال   د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وطن غمونه خوري

شپه او ورځې مې بدن غمونه خوري
ځـــه د يار، ځه د وطن غمونه خوري

راتـــه وګـــوره جانان بيا ونه وايې
زړه مې ګوره چې من من غمونه خوري

خدايـــږو لاړو په غمونو اموخته شو
پـــه کـا سو او په لګن غمونه خوري

ښه پوهيږم په غمخور زړګي پو هيږم
يـــوه ورځ به د ډيورن غمونه خوري

دې وړو وړو غـــمـــو سره به ګالم
دم ګـــړی د قــطـغن غمونه خوري

تـــه به وايې چي بيغمه به زه ګرځم
کامـه وال دې په لندن غمونه خوري

۲۰۰۱ لندن

د زړه للمه — غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نه مو بـــــرات نه نه مو اختر وکتو
نــــه مـــو دچا موسکا نظر وکتو
وينې ترې څا څې دچا يادکی مدام
کـــه مې سينه کې چا ځيګر وکتو
پـــه انتظار يې لا تر اوسه پورې
نــــه مې دهغې شپې سحر وکتو
ديـــــارانــــې جنازه پورته شوله
چه مې دســـرو وينو ګودر وکتو
داخـــــــــرت سزا به څه راکوې
موږه پـــه دې دنيا محشر وکتو

لندن ۱۶/۳/۲۰۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزه

ريښي ګرايـون د ملنګۍ ماښام بيا راغلي
زماد ســـتـړي زندګۍ ماښامه بيا راغلې

د خـــو شـــالۍ ويش دې پر نورو ګډ که
ماله دې راوړلې سلګۍ ماښامه بيا راغلې

لندن ۲۰۰۱

څلور يزه

عـــشـــقـــه ستا د مينې ظهور ليدلی دی
دارتـــه پـــه خـنـدا مې منصور ليدلی دی

اوس بـــه چـيـرته رانه پټ شي فرعونيانو
خوب کې مې موسی په کوه طور ليدلی دی

لندن ۲۰۰۲

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مـــوږه خـــوتـل درته دعا کړې دي
جـــانـــانـــه چا درته ښېرا کړي دې

تمامه شپه مې ستر ګي پټې نه شوي
ســتــا اند ېښنې مې تر سبا کړې دي

راتـــه څـر ګند د ټولو نيت شو پکي
هـــم دې امـــي دې مـــلا کړي دې

تــــــه بــــه خبر يې او که نه جانان
دوي قــسمــونــه درته بيا کړې دي

له غير غماز نه کيله مه کړه دې کي
يا دې رهبر، يادې پېشواکړي دي.

۲۰۰۳ لندن

غلام محمد کامه وال　　　　　　　　　　　　د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

امیر حمزه بابا د ژوند اتیایمې کالیزې ته

په پېښور هم په کابل دی حمـــــزه

په لراو بر کې روڼ مشعل دی حمـزه

ټول شاعران یې افتخار کړي په نوم

پـــــلار د پښتو نوي غزل دی حمزه

هـــــــرویناکې یې خواږه پراته دي

د پـــــښـــــتـــــودلارې مل دی حمزه

مورږ ته یې ځـــوان کړلو غزل د پښتو

خپله بابا دهـــــــــرمحفل دي حمزه

زه د حمزه پـــــــه لاره ځــــم ملګرو

چې شاعرانو کې اول دی حمـــــزه

چې پښتانه غونډ کړي یوه مرکز ته

دغسي کړی یو تکل دی حمـــــزه

کابل

غلام محمد کامه وال

د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګودر جنازه

هر یو سحر، هر مازیګر جنازه
کله وي لر، کله وي بر جنازه

کلي کوڅې خوله سرو خوړو
چې شوله پورته د ګودر جنازه

رنګ د نکریزو ترې هېر شوي خدایږو
پیغلې مې ژاړي د اختر جنازه

نه له ماتم نه پرې چا اوښکې تویې کړې
وا به خلې څوک د مسافر جنازه

چې مې د ننګ شمله پرې ښه ښکارېده
چا مې اخیستې د دې سر جنازه

زما د مینې ستر مات شو پکې
وړې په تور خم مې د نظر جنازه

ښوونځي شاړ، روغتون مووتړل شو
ژاړم معلم او د ډاکټر جنازه

څه د کافر څه د مسلم له لاسه
ملا مې اخلي د مهبر جنازه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي به ترې چـــيغـــه د غزا جګېده
شمشاد مي ژاړي د سپـين غر جنازه

چـــــي قـــافله يـــي خپله وداړله
ولــــــئ پــــه تــــيرو درهبر جنازه

۱۰/۱۰/۲۰۰ لندن

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دسید راحت زاخلي صیب دیو غزل په اقتفا مشاعرې ته

ځان نور مـــنزل ته رســـول غـــوا ړم
ددې حـــالاتـــو بـــد لـــول غوا ړم

بـــرخـــلـــیکه نن به دې پخپله لیکم
تـــنـــد یـــه نـــوردې ماتول غوا ړم

د یو روښانه سبـــاوون پـــه هـــیله
داتـــوري شـــپـــې سبـــا کول غوا ړم

چې په موسکا یې ښایسته کیږي جهان
د هـــغـــو شـــونډو ښـــکلول غوا ړم

چـــې تـــل له میني محبت نه ډک وي
پـــه هـــغـــه زړه کي اړول غوا ړم

چـــې روغ لـــه مخې لېوني شي ورته
دا ســـي غـــزل نـــن اورول غوا ړم

راتـــه چـــې اوسي کامه واله زړه کي
نـــن د هـــغـــو ستر ګو لیدل غوا ړم

کابل

د زړه للمه — غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یـــارانـــو نـــن یې څښنم په لپو لپو
پرې ږده چې غم پرې یوې خوا ته کړمه

چـــې مې ساتلې وه پـــه زړه کې اشنا
نـــن بـــه دا ټـولـه کیـسه تاته کړمه

شـــیـــخـه د لارې مې اغـــزې مه کیږه
دغـــه خـــبـــره هـــم مـــلا ته کړمه

ډیر ګنهګار یمه خـــودا هـــم کـــوم
بیا اراده یوې ګـــنـــاه تـــه کـــړمه

کـــه پرې منکر شوې کامه واله اشنا
ښـــکاره به هر څه دې دنیا ته کړمه

غلام محمد کامه وال　　　　د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څه د ساقي څه د صنم ورسيد
موږ له خو تش په زړګي غم ورسيد

څوک يي ارمان د تش ديدن کوينه
چاله د زلفو پيچ و خم ورسيد

نن د پيمخو انعامونو کي بيا
موږ له ديار جبر و ستم ورسيد

زمونږ پر هر پر زړګي پاتې شو
دوی له د سرو شونډو مرهم ورسيد

د دې دنيا په قسمتونو کې نن
د کامه وال برخه قلم ورسيد

د زړه للمه

غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګي په وطن

ترخاورو لاندې شول زلمي پر وطن
د جونو سپين شولو پيکي پر وطن

لوبــي مــې کيږي د زړګي پر وطن
سيلۍ چـلـيـږي د مرګي پر وطن

پکې مې ځوانـــي هيلي قتلي شولي
د ژونــد راغــلې ده قحطي پروطن

د ظــالـمـــانو پر ی زړه نه سوزيږي
رحـــم تـــه وکـــړي الهي پر وطن

چې به هو جري په ستار ګرمۍ وي تل
بـيـا هـغـه شپې کله راځي په وطن

غلام محمد کامه وال د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

فتوی

په ما خو دي فتوه د کفرو کړه
خو پخپله دې سجده د کفر وکړه

ما لا سم ورته یو ځل کتلي نه وو
زاهد انو فیصله د کفر وکړه

پرونی ستم یی خدا یږو رانه هیر کړ
کامه وال یې چط کیسه د کفر وکړه

ساهیوال پنجاب

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو مخ

چــــي د ښکلو تورو سترګو ته مو پام شي
لــــمــونځ قضا د مازيګر او د ما ښام شي

دا تور خال دې دورو ځو محراب ته وخوت
يـــا کــعــبــه کې چې بلال د چا امام شي

کـــامــه وال تــل عبادت د يوه مخ کړي
نــــور کــاته دې د بل مخ ورته حرام شي

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ګوتو ته مـي راغلي د محفل واګي
اخـلـــمـه له حال د مستقبل واګي

ډير به پــر خوله ګوته خپله ونيسې
ومی نـــيـــوي لاس کي د غزل واګي
مـيـــر د قـــافلی باندي شکمن يمه
ټـيـنــګي کړئ يارانو د منزل واګي
ښکاري چـــي لاسونه مو تري وخاته
لاړي خــدايــږو لاړي د کابل واګي

بــيـا به کامه واله چيرته ټينګي شي
يو ځل که خطا شوي د ګوګل واګي

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

دقام غم

زخــمـي زړه چي پري رغيږي دم هغه دي
چـــــي مــدام دي وې ملگرى غم هغه دي

ډرير سترگي به د اوښکو په نم سري وي
چې دقام په غم کي سري شي نم هغه دی

د دنــيـا په ساز و باز باندي که پوه وي
چـــــي لــه عشقه نا خبروي کم هغه دی

اكوړه حټک ، پښتونخوا
دوشال بابا مزار

(c) ketabton.com: The Digital Library

وصیت

زما خــوږو یارانو دا وصیت درته کومه
راته ښي بـا جه خاني په ځنګدن وغږوئ

هیر مو نـه شي چي جانان مي کفن ثیري
دولـــو نـه اونغاري مي په کفن وغږوئ

چي په مرګ د کامه وال ښکلي خبر شي
داخـــبر دجـنازی په ټول وطن وغږوئ

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه چې ستا له مـیـنـي سره مل شو مه
ګل دی په کمڅو کـیـد وربل شو مه

ای د خــط وخـــال شــاعره وګوره
زه هم په پښتو کـي یو غزل شول مه

زه یـېـ هسي تور کي ورته ننبه کړم
زلــفو کي راګیره ول په ول شول مه

څـلــه مـي له ستر ګو نه پټېږي نن
جــوړدي رقـــیـبانو ته اجل شو مه

حال نه وایي خلکه کامه وال ته نن
دو مـــره بي اتباره په څه چل شو مه

پروان ،ګل غونډۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ربـــبـــار چې وکړی د صنم خبرې
په دې کې نشته زيات او کم خبرې

زه چـې دا ستا سترګو ته و ګورمه
رانــــه شــــې هـېرې هغه دم خبرې
چې راته ودې کــړې په مينه مينه
چې سرو غـــوټيو لره شاه ورکوي
ګـــلـــونـــــه وکړی د شبنم خبرې
راځـــه چې ښه سره تر عاړه و ځو
هسی هــم کيږي چم په چم خبرې
مدام خــبر دی د حالاتـو پـه نبض
کــــوی رباب د زير او بــم خبرې

چـــې ويده زړه نه په د زرا راولي
د کامه وال د خولې لـيکم خبرې

غلام محمد کامه وال   د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دی ایښی صــنـــم راته زړګې په مینې ډیرې له

دی ایـــښـــی صنم راته تندې په مې داغ دستم

قسم ښکارې راسره ښایسته او دی ښایسته څومره

دی ایـښی صنم راته دلـیـونـې نـوم دا خـلـکـه

یږم یاد ښه پری نوکې شقا دعا مـحـفـل پـه چـې

دی ایـښی صنم راتــه دسـړې مــې مـعـیار دغـه

مـه نـــا پـــه دافــغـان کې بر لراو یم مشهور چې

دی ایـښـی صنم راته دمـیـړنې لـقـب دغــــه

ګـرځم غاړه هسکـه سترګې جګی چې موال کا زه

دی ایـښی صـنـم راته پټکې په مې پښتو د ګل

د زړه للمه   غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړه للمه

د زړه پــه لــلــمه کې مې شین شو جانان
لا خـــو نــور هم راته رنګین شو جانان

خــدا پېږو چې نن خو بې جوړې ښکارې
چې شینکی خال دې په جبیــن شو جانان

د رقـــیـــبـــانـــو څـــه پروا لرمه
چــــې مــې د غاړې لونګین شو جانان

مـــــا وی راځـــه چې راترغاړې وځو
جـــــوړ د خندا نه راته شین شو جانان

اوس بـــــه یــــې څـنګه عبادت نه کوم
چـــــــې هـم ستا او هم امین شو جانان

نــور یــــې د ښکلو بند ګې ګړه غوره
ستا کامه وال هم ستا په دین شو جانان
۱۹۹۷/ماسکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نـــه په هند نه په کابل نه په لاهور یم
د دنـــیـــا غمونو راشي نن په کور یم

زاهـــدان څله توبې راباندې باسي
لـــه ازلـــه شـــــرابي او شرابخو یم

فرعونیان او یزیدان دې ټول خبر شی
لا خو پاتې په دې خاوره دری څلور یم

بده دا وه کامـــه واله چې هیڅ نه وی
ښه خو دا ده چې د ښــکلو د پیغور یم

۱۹۹۷

غلام محمد کامه وال

د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څومره چې مینه کې پاګل شې سړی
ئــــلــــه سړیو کې شامل شې سړی

ما تـــــه په مینه کې داغوره ښکارې
د پـــیــــــغورونو چې قابل شې سړی

دقـــربــــانـــۍ انتخاب ښه وې مدام
کله چه ورک شې نو حا صل شې سړی

قـــســـم په خدای چې بد رنګې نه لرې
په طـــریقت کې چې شامل شې سړی

لندن۲۰۰۳

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د تورې شپې په غیږ کې مې سحر پــه ژړا شو
د جـانــان خـالي لاسونه مې اختــر په ژړا شو

نـــاوې د ربـــا ترینه د قاف د پـــوانـو لوټ کړه
د کــلي شــار ګودر ته مـــې ځــیګر په ژړا شو
ما چې په سلګو سلــګـو کــیسه ورته کړه تېره
قـــسـم چې ټــول مـحفل را سره سم په ژړا شو
چې بیا پکې د پیغلو د بنګړو شرنګا ونه شوه
خـــړي مـا زیـــګــر ي تــه مې ګودر په ژاړه شو
والله کا به چا کړی وي تپوس زمل د اوښکو
دا دومره لـــوی جـــهـان مې ښه خبر په ژړا شو
آه دې پـــــرویــــنـــو نـــــنـــیـــــو نـــاروا ته
طالــب وکــه مـــلا و پــه مـــمبـــر په ژړا شو
ځـــوکـــه مـــې زړګې ته تسلې ورکړه و نه شو
زمـا په ســـوو ســاندو سمه او غر په ژړا شو
نن مې کامه واله په دې وران ویجاړ حالت کې
ریښې ریښې ګـریـــوان ته مې دلبر په ژړا شو

غلام محمد کامه وال   د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوله دنظره

راته ښکاريږي له نظره شـــــــوله
چې قافله مو بی رهـــبـــره شـوله

که مو تری ډیر سرونه ځار کړه خو لا
خبره تیره هـــــم له ســــره شوله

کاروان یې وداړه پـــه نیمه لار کې
چـــې دادنـــیـــا پری راخبره شوله

مـــا خو ګټلی تر اټکه پـــــوري
اوس راتـــه پیښه له ماهیپره شوله

دکـــوم ظالم ښکارې له لا سه خلکو
دخیال مرغی مې بې وزره شـــوله

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

گـــوزاره نــه شي اوس د بنگپه نشو
چـــې امو خته شوم د لونگ په نشو

مــــا تـــــه خبری دغیرت کوه تل
زه ښه ښـــــکا ریږمه دننګ په نشو

ډک ډک جــــامونه مې په سر واړوی
پریږ دی چه ښه شمه بد رنګ په نشو

نـــن یــــې مینځم دمحبت په اوبو
له زړګـــــې لری کړمه زنګ په نشو

چیرتـــه دی پوری زیا رتونو باندې
کامه وال ګرځې اوس ملنګ په نشو

غلام محمد کامه وال د زړه للمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا

نشته هغه مور چي په رښتيا لاسونه پورته کړي

ماپسي به څوک اوس په دعا لاسونه پورته کړي

د زړه للمه غلام محمد کامه وال

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library